

افزایش ابتلا به آنفلوآنزا در پاییز امسال

عضو کمیته علمی ستاد ملی مقابله با کرونا درباره شیوع آنفلوآنزا در پاییز گفت: پارسال آنفلوآنزا به خاطر ماسک و فاصله‌گذاری اجتماعی بسیار کم بود. واکسن آنفلوآنزا هم به میزان قابل قبول زده شد. البته سال‌های قبل از آن هم واکسن می‌زدیم و به نظرم بیشترین سهم در کاهش ابتلا را فکر می‌کنم ماسک و فاصله اجتماعی داشته است. این اتفاق امسال احتمالا نخواهد افتاد، به این علت که در خوشبینانه‌ترین حالت مردم نصف پارسال پروتکل‌ها را رعایت می‌کنند.

به گزارش سایت خبری پرسون، شروین شکوهی عضو کمیته علمی ستاد مقابله با کرونا و رییس بخش عفونی بیمارستان لقمان درباره علت روند کاهشی ابتلا به کرونا در روزهای اخیر گفت: البته که واکسن بی‌تاثیر نیست، اما تنها دلیل کاهش موارد ابتلا محسوب نمی‌شود. مگر در پیک قبلی واکسنی در کار بود که کرونا با سیر نزولی همراه شد؟

وی با انتقاد از کاهش رعایت پروتکل‌های بهداشتی ادامه داد: مردم هر روز کمتر رعایت می‌کنند. به هیچ وجه فاصله‌گذاری اجتماعی وجود ندارد. رستوران‌ها، هواپیماها و اتوبوس‌ها پر از آدم است.

شکوهی گفت: در پیک اول مردم کمی رعایت می‌کردند. در پیک دوم، سوم و چهارم نه قرنطینه‌ای شد و نه مردم رعایت کردند و آمار ابتلا خودش پایین آمد. بنابراین الان هم همین اتفاق افتاده و به این علت که انتقال ویروس بسیار زیاد بود، این بار پیک خیلی دیرتر پایین آمد. همین الان هم تعداد بیماران کرونا زیاد است.

او افزود: در هر صورت دوباره هم پیک کرونا به علت رعایت نکردن مردم بالا می‌رود. صحبت از اینکه تعداد مبتلایان کم شده است، هم منجر به این می‌شود که مردم کمتر رعایت کنند و دوباره منجر می‌شود که پیک بعدی شروع شود. بنابراین یکی از مهم‌ترین دلایل کم شدن آمار مبتلایان و فوتی‌ها مانند دفعات قبل است و به رفتار ویروس برمی‌گردد چرا که یک رفتار سینوسی است، البته مشخص است که واکسیناسیون بی‌تاثیر نبوده است.

او افزود: این جریان سینوسی ادامه پیدا می‌کند و همه جای دنیا همینطور است، اما در ایران به خاطر برخی مسائل بدتر و شدیدتر است. ما جزو رنگ‌های اول تعداد مرگ و میر و بیماری بودیم.

شکوهی در پاسخ به این سوال که برای مدیریت این وضعیت چه باید کرد، گفت: مردم باید فاصله‌گذاری اجتماعی را رعایت کنند و حتما ماسک بزنند. اگر می‌بینیم که این کار انجام نمی‌شود، حتما باید مسئولان قرنطینه‌هایی در سطوح بالاتر را ترتیب بدهند و قرنطینه‌ها ضمانت اجرایی داشته باشد. جاده‌ها باید کاملاً بسته باشد، نه اینکه آن را نصفه نیمه ببندند و همه به مسافرت بروند و جریمه‌ای را پرداخت کنند.

او افزود: وقتی این اتفاق افتاد و عدد بیماران کم شد و در پیک نبودیم، واکسیناسیون بسیار وسیع باید انجام شود و این منجر به این می‌شود که تعداد بیماران در آینده، یعنی در پیک احتمالی بعدی بسیار پایین بیاید. در حال حاضر دوره‌های و مهمانی‌ها به راه است. به این صورت پیک بعدی نزدیک‌تر و سخت‌تر خواهد بود.

او در ارتباط با برخی اظهارات مبنی بر احتمال شیوع لامبدا در پاییز گفت: اینقدر به اسامی دلتا و لامبدا فکر نکنیم. در دو یا سه ماه گذشته یکی از بیشترین سطوح انتقال در تمام دنیا متعلق به ایران بوده است و تغییراتی که در ژنوم ویروس اتفاق می‌افتد، در همین انتقال‌های با تعداد بالا رخ می‌دهد. پس در ایران سویه‌ها و موتاسیون‌هایی داریم که ممکن است حتی از دلتا و لامبدا بدتر هم باشند که باید دنبالشان بگردیم و انشالله پیدایشان می‌کنیم.

شکوهی درباره شیوع آنفلوآنزا در پاییز گفت: پارسال آنفلوآنزا به خاطر ماسک و فاصله‌گذاری اجتماعی بسیار کم بود. واکسن آنفلوآنزا هم به میزان قابل قبول زده شد. البته سال‌های قبل از آن هم واکسن می‌زدیم و به نظرم بیشترین سهم در کاهش ابتلا را فکر می‌کنم ماسک و فاصله اجتماعی داشته است. این اتفاق امسال احتمالا نخواهد افتاد، به این علت که در خوشبینانه‌ترین حالت مردم نصف پارسال پروتکل‌ها را رعایت می‌کنند.

پارسال زمانی که آنفلوآنزا آمده بود میزان رعایت بسیار بهتر بود و این کاهش رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی و استفاده از ماسک منجر می‌شود که امسال احتمالا ابتلا به آنفلوآنزا را بیشتر از پارسال داشته باشیم. شباهت آنفلوآنزا و کرونا هم بسیار زیاد است و درمان‌هایشان ممکن است با هم فرق کند و عوارض‌شان هم با هم تفاوت دارد. اینها منجر می‌شود که مشکل کادر درمان صد چندان شود.

شکوهی افزود: هرچه قدر فاصله میان دو پیک بیشتر باشد و تعداد کسانی که در پیک‌ها بیمار می‌شوند به تعداد پیک‌های قبلی نباشد، فرصت طلایی برای واکسیناسیون به وجود می‌آید و می‌توانیم از پیک‌ها و مرگ و میرهای بعدی جلوگیری کنیم. علاوه بر این، این یک فرصت طلایی برای سیستم درمانی است که استراحت یا تجدید نیرو داشته باشد. اصلا به سیستم درمان وقت نمی‌دهند؛ سیستم درمان به معنای سخت‌افزاری و نرم‌افزاری (تخت‌ها، آسانسورها، دستگاه‌های سی تی اسکن) همه ۲۴ ساعته کار می‌کنند. سیستم درمان واقعا صدمه دیده است اما اصلا برای مردم مهم نیست.

